

ervaringen van een vliegeraar

Naarmate men langer vliegt kan men ook meer terugkijken op al dan niet prettige ervaringen opgedaan tijdens het vliegeren. Ik denk dat er bijvoorbeeld ontelbare verhalen bestaan over het verward raken of doorsnijden van vliegerlijnen.

Zelf heb ik eens op een 11 verdiepingen hoge bejaardenflat een van mijn vliegers verfromfaaid teruggehaald nadat hij was doorgesneden. De huismeester merkte na afloop op dat je voor een dergelijke klimpartij goed bezeten moet zijn. Maar wie kent niet de sensatie als je je vlieger weer terug hebt, het is tenslotte een stukje van jezelf.

Tijdens een onfortuinlijke duikeling geraakte mijn Hewitt Flexkite tijdens een vliegeractiviteit te Naaldwijk in een grote vijver. Niet gearzeld, broek en hemd uit en in de onderbroek er naar toe zwemmen. Onderweg kwam ik de lijn tegen waarna ik pogde de vlieger naar de kant te trekken. Wat valt dat echter tegen, er was geen beweging in te krijgen. Dus er naar toe, de lijn bepaalde het moment waarbij ik boven de vlieger was aangekomen. Na een zeer vermoeiend karwei kwam de vlieger naar het wateroppervlak. Een lange zwempartij waarbij met een hand de vlieger werd voortgetrokken volgde, bekaf bereikte ik de kant.

Op het Scheveningen vliegerfeest van 1983, waarbij een flinke wind stond, stond mijn dubbele Conyne met een grondanker (hondehaak) vast op het harde zand. Ik behoefde er niet bij te blijven, het was redelijk vrij en de vlieger stond stabiel. Zelden ben ik zo geschrokken toen de vlieger losloeg doordat het grondanker uit het zand werd getrokken. Het grondanker daverde aan de lijn over het strand waarbij het over badgasten heen joeg om uiteindelijk over het terras langs de strandtent in een vlaggemast aan die tent vast te raken. De vlieger stond nu boven de boulevard. Ik was werkelijk wit om de neus, hoeveel mensen had het anker niet kunnen raken! Na een klauterpartij in de vlaggemast door een watjeugdiger vliegeraar werd, onder hilariteit van het volle terras waarvan niemand

